

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K. T.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 29 marca 2023 r.,
wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o wyłączenie sędziego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt III KK 338/22.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik wnioskodawcy K. T. w piśmie z dnia 6 marca 2023 r. (k. 219-224 akt SN) zawarł wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy kasacyjnej SSN Ryszarda Witkowskiego, sygnalizując że w stosunku do tego sędziego występują okoliczności które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności w niniejszej sprawie, a mianowicie jego droga zawodowa, w tym fakt wcześniejszego piastowania stanowiska prokuratora w prokuratury wojskowej, a następnie Prokuratury Krajowej, orzekanie w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego oraz wątpliwości w zakresie samego powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa w składzie ukształtowanym nowelą z 2017 r. Pełnomocnik wnioskodawcy Podniósł również wątpliwości w zakresie kierunkowego nastawiania sędziego do przedmiotu i strony postępowania – Skarbu Państwa – Prokuratury

Okręgowej w Szczecinie w sprawie o zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie adw. K. T..

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy podziela pogląd zaprezentowany w niniejszej sprawie we wcześniejszych postanowieniach SN z dnia 27 października 2022 r., 14 grudnia 2022 r. i 15 lutego 2023 r., w których wyłączono sędziów Sądu Najwyższego – odpowiednio: Małgorzatę Bednarek, Adama Rocha i Pawła Kołodziejskiego, z uwagi na takie same okoliczności wynikające z przebiegu procedury powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), które były przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2.06.2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od udziału w przedmiotowej sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

